

השקד (מעובד מתוך אנציקלופדיה)

השקד נמנה עם משפחת הורדניים, והוא כולל כארבעים מינים של עצים ושיחים נשירים (עומדים בשלכת).

אחד ממיני השקד הנפוצים בארץ הוא השקד המצוי, הגדל בעקר באזורי ההר. גבוה עשוי להגיע לשמונה מטרים, עליו דמויי אזמל, וארכם מגיע עד לשמונה סנטימטרים. בחורף עומד עץ השקד בשלכת, ובסוף החורף הוא מתפסח בשפע פרחים גדולים, לבנים או ורדים, שקטרם מגיע עד לשלשה סנטימטרים.

לפרח השקד יש גביע בעל חמש אונות ירקות וחמשה עלי כותרת. מספר האבקנים נע בין עשרה לשלשים וששה, וביניהם עלי אחד. ריחם של הפרחים נעים, ושפע הצוף שבהם מושך אליהם חרקים רבים, בעקר דבורים, המאביקים אותם. לאחר ההאבקה מתפתח הפרי. פריו של השקד נקרא "בית גלעיון", ויש לו ציפה ירקה ושעירה. לעתים נמכרים השקדים הצעירים למאכל כ"שקדים רכים", שהציפה שלהם עדין ירקה ועסיסית, אך כאשר מבשיל הפרי, מתנבשת הציפה. לאחר קלופה (בידי המגדלים של עצי השקד) נחשפת קליפתו החומה והקשה של הגלעיון, שרק על ידי פצוחה אפשר להגיע אל הזרע הטעים והנאכל.

פרי השקד, הירק לפני הבשלתו, נאכל חי או משמש ליצור רבות ומרקחות. זרעי השקד נאכלים טריים או קלויים. בתעשית דברי המתיקה הם משמשים להכנת מרצון ושוקולד ממלא ולאפיית עוגות ועוגיות. שקדים משמשים גם להכנת דברי מתיקה ומיני מאפה. בעולם צומח השקד בקליפורניה שבארצות-הברית ובספרד. גם בישראל מצויים מטעי שקדים.